कारितमध्युर्व वत्वराद्वीदिवद्ती दति । धनाकारिता वनक्रीकता । प्रोतिदत्तानां प्रतियाचनप्रतिदानदिनानिई-यन्यनानामिति थेयः । अनाकारितेत्वादेरयमर्थः । व-दिमकला ग्टडीतमधि सम्माबादूई प्रीतिदत्त वृद्धि मात्रीतीति । प्रतियाचितव्य प्रीतिद्श्वसाद्वाने बृद्धिन-भेषमा इ काळायनः "प्रीतिद्त्तस् वद्देत यावस् प्रतिः याचितम् । याच्यमानमदत्तश्चे दृद्धते पश्चकं घतम् दृति। पञ्चकं पञ्चाधिकम् प्रतियाचनदिनमारभ्य पच्चतस्य एकप्रबुक्षं प्रतिमावं वहूँते राखर्थः । वाश्वितवं ब्द-चीत्वा चप्रतिद्व्येव देशान्तरगमने विश्ववस्य कात्वा-यमः 'वो वाचितवनादाव तमद्त्रवा दिशं मुखेत्। कार्व वंवत्वरात्रस तद्दनं वृद्धिमाष्ट्रसात् इति। वनवाप्रतिवाचितविषयम् । प्रतिवाचितं वाचितवमः दत्त्वा यदि देवानरक्ष्यति तदा विशेषमाच व एव कतोद्वारमदत्त्वा वो वाचितस्तु दिशं ब्रलेत्। छर्डुं भागम्याच्या तदनं वृद्धिमाप्र्यात् रति । कतो द्वारं वाचितवं ग्टहीला याचितोऽप्यदत्त्वे खन्यः। देशान्तरश्मनाभावे द्व याचितकाचनारभ्य याचितक्य वृद्धिविशेषसाष्ट्र एवं "खरेशेऽपि स्थितो बस्तु न दः द्यात् याचितः कचित्। तं ततो कारितां वृद्धिमनि-क्रानच् दापयेव् इति । ततः प्रतियाचनकाचादा-रभ्ये त्यर्थः । एतत्कश्चिद्वधिमपरिकल्पत्र याचञ्चामाप्त्रे त्रीयम्। अविधि खीलस्य तटतिकामे त्वतिकामदिनमारस्य तदनय वृद्धिर्या । तद्भादु वृद्धिमाम् यादिति न्या-यसाम्यात्। ग्टहीतपच्यी मृल्दमद्त्वा देशालरगमने वृद्धिविशेषना इ स एवं 'पगर्य ग्टक्तीत्वा यो मृत्यमदन्त्वेव दिशं वजीत् । ऋहत्वयक्षीयरिचासद्वनं वृद्धिमात्र्यात् दति । पत्रचामित्याचितविषयम् । प्रतियाचने लेतस् निचिप्त दियापयाच तहिनमारस्य प्रतिमासं गते पञ्चकं वर्षत इत्ययाच्च स एव "निः चिप्तं वृद्धियेवज्ञ क्रयवि-क्रय एव च । याच्यमानमदत्तक्षेद्वदेते पचकं चतम्" इति । नन्वकतायां वद्शै परिमाणविशेषकातुक्तेः किं परिमाणं याद्यमिति चेत्। खशीतिमानी वृद्धि सा दित्यादि याजवलकाद्युत्तपरिमाणं प्राच्चिमिति ब्रूमः। खतएव विष्णुः "वृद्धिं दद्युवित् सरातिक्रमे यथाभिक्षिता-मिति"। वत्यरातिकम इति यह यदतिकमे वृद्धिका तस्रोपन्यपम्। वयाभिहितां धर्मशास्त्र इति श्रेषः। पश्चमास्त यथोत्रां तथाविधामिलकः । नतु यथाभि-

क्ति।सित्यसार्थमत्वर्थनीरन्यतरेख मध्यस्यंन वास्त्रि क्तिं द्वादिल्यः दबाद भवति चतिमसङ्ग-यत्तेः। "कतात्वाराद्धिका व्यतिरिक्तान विद्यति। वृसीद्वयमाष्ट्रकं पञ्चकं यतमङ्गीति मनुत्रीय। धन द्यार्थः । शास्त्रविधिनियिनियास्त्रकतवृञ्चनुषारी यो वृद्धिष्ठ बी विकानां समाचारः तसादिधका वृद्धि-क्तमचीरिकतव्दी न विद्यति यतः या व्यतिरिक्ता-धर्मश्रास्त्रवाद्या । चतपत्र क्षत्रीद्वयनाद्धसन्त्र धर्मपत्र-मिति। पृत्रुकं जनमञ्जतीति प्रतिवाचितविषविमिति कृतिपन्द्रिकायाम् । पूर्वीकाष्ठास्त्रानुवाराटिषकाऽध-पचनाकता वृद्धिन विध्यात । यतः कुसीद्पचनाञ्चसम् । यदा त व्यवकारावलमादुत्तमण्डितिकमधम्बर्गनाका-रितं बाभिक्ति तटा अ हार्षे पञ्चवं गतं यहीत मः कृति न ततोऽधिकमधनयांकारितमित्यर्धमा इरहाकरः कततवृद्धे रणवादमाच नारदः "पण्यामूख्यं श्रतिन्या धरे द्यहो यस प्रकल्पितः । वृथाटानाचिकपणा वहनी नाविविधिताः दित । पच्यस्य वस्तारेम् स्यम् । स्टिन-वैतनस्। न्यासी निचेषः। वृथादानं वेथ्यादिस्यः प्रतिश्वतम् । चाचिकपची द्यूतद्रव्यम् । चिकित्ताः । क्रम पर्याम्ल्यस्य वृद्धेरभावीक्तिः प्रवासप्रतियाचनयोर-सावे वेदितव्या वान्यवा पूर्वीक्तकात्यायनववानेन विरोधः छात्। न्यासस्य च वृद्यभाववचनं प्रतिवाच-नाभावे 'न वृद्धिः स्तीधने बाभे निः चित्रे च यथाः स्थितं। सन्दिग्धे प्रातिभाव्ये च यदि न व्यात् स्वयं कतम् इति संवर्त्तवाक्ये यथास्थितसिति विशेषकी-पाट्रानाटु व्यक्तप्रच्याकर्चाभावे च जातव्यस्। तचा च निचिप्तं वृद्धिशेषञ्चीत्यादि पूर्वीत्रकात्यायनवचन-विरोधी न। कालावनोऽपि वर्मग्रसासवद्युतं पग्द-मूले च सर्व दा। स्ती गुल्केष न विदः स्थात् मा-तिभाव्यागतेषु च रति। ववदित्यनेन प्रतियाचनादेः पर-सादिष वृत्रिकता नास्ती सुत्रम्। यदापि सर्वदेति ष्ठंशेशत्वात् पणाम्मून्येऽपि प्रतियाचनादेः पर्काद्वतः व वृद्धु परमः प्रतिभाति । तथापि पूर्वीक्तकात्यायनव्यन-विरोधात् न तक्केषता सर्वदेत्राख्य । यवश्च पूर्वीता एव परिचारः। यतं वर्धचोऽपि वृद्यप्रभावोत्तिः प्रति-याचनाआवे तथा च न तक्केषताथि। एवच न पूर्वी-क्ताच्यवृद्धिपतिपाद्यविष्ठादिवचनविरोधः । चन्यतापि न्यम्भावं व्याव चाक् "प्रातिभाष्यम् स्वयम्बक्ती-